

## Odgovor Hopkinsa na napade bo nočjo najbrž razposlan javnosti po radiu

Councilman Kennedy je predlagal pri včerajšnji seji mestne zbornice, da se dovoli, da se odgovor suspendiranega mestnega managerja Hopkinsa, razpošlje iz mestne zbornice potom radia. To bi mesto ničesar ne veljalo, ker se dobi denar za radio iz drugih virov. Kot vzrok navaja councilman Kennedy dejstvo, da tisoče ljudi ni moglo pretečeni pondeljek v mestno zbornico, ko je bil Hopkins odstavljen iz urada. Ti ljudje se silno zanimajo za Hopkinsa. Slišali niso niti obtožnice proti njemu, niti ne bodo imele prilike slišati odgovora na obtožnico, ako odgovor ne pride potom radia. Kennedy je dejal, da se več ljudi zanima za Hopkinsovo zadevo, kot se je sploh še kdaj zanimalo za kako javno stvar. Dalje je Kennedy pripovedoval, da se je nekega večera zadnji teden udeležil seje bratskega društva, kjer je član. Ob enem je tudi mestni councilman Jones član istega društva. Kennedy je rekel, da je bilo na seji enoglasno sklenjeno, da če pride Jones na sejo, da ga bodo pri oknu ven vrgli, ker je volil proti Hopkinsu. Ko so Hopkinsa vprašali, ako bi govoril svoj zagovor potom radia, je odgovoril, da je njemu vseeno. Kakor sklene mestna zbornica, tako bo naredil.

Mestna zbornica je po krajši debati privolila v pondeljek zvečer, da se Hopkinsov zagovor razpošlje po radio. Govori se začnejo v torek, 21. jan. ob 1. uri popoldne potom WHK postaje. Govori bodo trajali do 2:45 popoldne.

## Basketball klub med lorainskimi Slovenci

Društvo "Ameriški Slovenci" št. 21, SDZ, Lorain, O., naznanja, da je organiziralo basketball klub. Sledeči bodo igrali: — L. Balant, W. Marks, S. Radman, S. Stojice, E. Skolnicki in W. Skolnicki. V klubu so izvršni igralci, ker je več njih dobilo lansko leto prve nagrade pri tekmovanju, in bodo torej delali čast društvu in Zvezi. Ako bi kateri slovenski basketball klub rad igral z lorainskim klubom, naj se obrne pismeno na Mr. L. Balant, 1808 E. 32nd St. Lorain, O.

## Nova slovenska plošča Columbia družbe

Mr. Anton Mervar, 6919 St. Clair Ave., nam je poslal novo slovensko ploščo, za katero ste peli Josephine Lausche in Mary Udovich. Naslov pesmicam je: "Kaj sem prisluzil," in "Vetrček po zraku gre." Plošča je jako dobra, zlasti nam ugaja godba, katero je pripravil nadarjeni dr. Wm. J. Lausche. Mr. A. Mervar ima v zalogi besedilo vseh pesmic, katere ste peli doslej Lausche - Udovich, in lahko dobite to besedilo pri njem, ako se oglasite v njegovi trgovini.

© Vdeležite se banketa jutri večer v počast Mihelihu. Vstopnice v našem uradu.

## Obupani oče žaluje nad smrtjo edinega otroka, ki je žrtev napadalca

Dne 3. januarja je bila na zapadni strani mesta Clevelanda napadena od nepoznanega moškega Janet Blood. Napadalec jo je obstrelil. Prepeljali so jo v bolnico, in od 3. januarja pa do nedelje jutraj je visela med življenjem in smrtjo. Imela je najboljšo postrežnico od sester usmiljenk. Zdravniki so naredili vse, kar je bilo le mogoče, da jo ohranijo pri življenju, toda v nedeljo jutraj je prišla smrt. Oče dekleta je bil od prvega dneva do konca pri postelji svoje hčerke edinke. Janet je bila njegov edini otrok, mati ji je umrla lanske leto. Oče je strastno ljubil svojo edinko in srce mu je zastalo, ko je slišal, da je bila napadena. Ni se premaknil od njene postelje. Med tem se je pa sirota borila s smrtjo. Včasih je bilo videti, da bo ostala, in solza veselja se je pojavila v očeh očeta, pa so zopet prišli napadi, in srce se mu je krčilo. Zadnji sredo je hčerki nekoliko odleglo, in tedaj je bilo prvič, da je šel oče za par ur domov, nakar se je takoj zopet vrnil. Toda v petek ponoči se je njegovo stanje zopet poslabšalo. Hčerka je poklicala očeta. "Poljubi me, daddy," je rekla s slabotnim glasom, "kajti jaz grem v nebesa." Postala je nezavestna, in v nedeljo je doktor mirno naznanil, da je Janet preminula. Oče je skoro ponorel. Komaj so ga po dolgem času usmiljene sestre v bolnici toliko potolažile, da se je udal v usodo. Neprestano je govoril o svojem otroku. Srodnikom in prijateljem je pripovedoval o raznih dogodkih iz življenja hčerke, ko je bila še otrok. Ko je hčerka zatisnila oči, so očetu povedali, da bo morala v mrtvašnico, da jo koroner pregleda. Sprva oče ni dopustil, toda se je pozneje podal. Kajti dekletu je bilo umorjeno, in država ima tu svojo besedo. Ko so truplo odpeljali, se je podal oče na svoj dom, kjer je rekel: "Zdi se mi, da ne bom imel več dolgo tega doma. Onih, ki so mi iz te hiše naredili dom, ni več med živimi. To ni več moj dom." Končno se je oče, ki je protestant, iskreno zahvalil sestram usmiljenkam, ki so katoličanke, za tako nežno in materinsko postrežbo, ki so jo izkazovale ranjeni deklici. Izjavil je, da tega nikdar ne bo pozabil. Medtem pa policija v Clevelandu še vedno marljivo išče zločinca, ki je povzročil tako strašno tragedijo v družini Blood.

## Osem premogarjev mrtvih, štirje ranjeni v razstrelbi v rudniku

Becley, W. Va., 20. januarja. — V Lillybrook premogovniku, deset milj od tukaj, je včeraj nastala silna razstrelba, ki je zahtevala življenja osem premogarjev, dočim so dobili štirje večje poškodbe, eden tako nevarne, da bo najbrž umrl. Štiri ure po tem, ko se je razstrelba pripetila, se je rešilnemu moštvu posrečilo dobiti trupla ubitih iz rudnika. Eden ranjenih rudarjev je ležal nezavesten poleg mrtvih rudarjev, dočim so ostali trije ranjeni lahko sami prišli iz jame. Po telesu so imeli vsi večje opekline. Razstrelba se je pripetila prav v notranjosti rudnika.

**Zenske protestirajo**  
Zveza ženskih klubov v Clevelandu je poslala v mestno zbornico močan protest, ker so nasprotniki Hopkinsa natlačili mestno zbornico s svojimi pristaši, dočim ostali državljani niso imeli prilike prisostvovati seji.

## Ukradena blagajna.

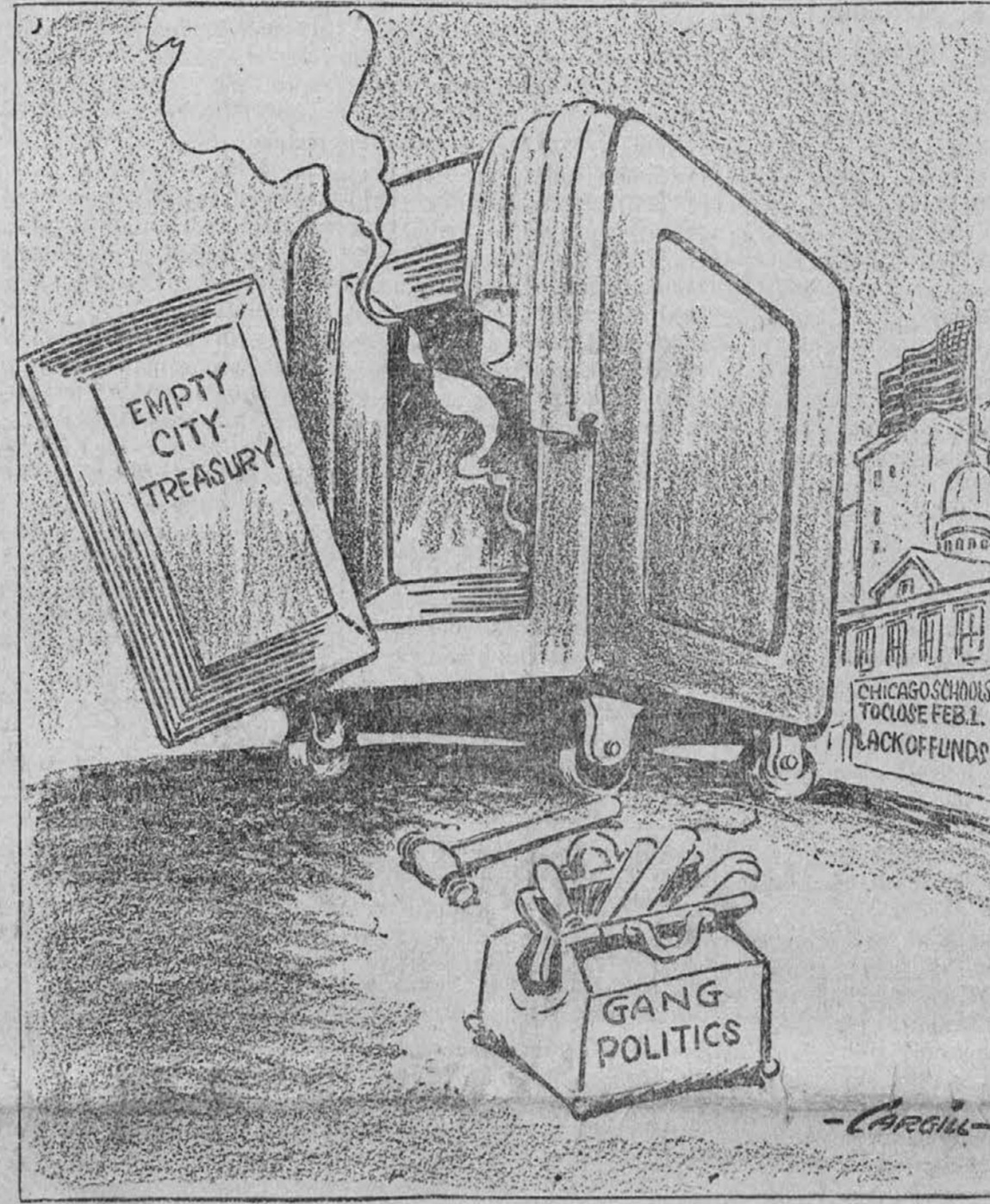
Neznani roparji so prišli v gasolinsko postajo na 17585 Lake Shore Blvd., in so odnesli tristo funtov težko železno blagajno, v kateri se je nahajalo \$25.00. To je že druga blagajna ukradena na enak način tekom štirih dni.

**Najdeni ključi**  
Našel se je šop ključev. Kdor jih pogreša, jih lahko dobi v našem uradu.

**Obisk**  
V pondeljek so nas obiskali v našem uradu Lorainčani: Mr. in Mrs. Frank Gradišek in Mr. Max Mislej. Prav do brodošli!

\*V Washingtonu je zgorla krasna hiša, last senatorja Pittmana iz Nevade.

## Največji čičaški zločin: prazna mestna blagajna



## Dve nadaljni bogati kmetici na Ogrskem obtožene umora svojih soprogov

Budapest, 19. januarja. — V mestu Szolnok se je pričela ponovna obravnava proti kmetici, ki so obdolžene, da so zastupile svoje soproge. Vsega skupaj je bilo doslej obtoženih 36 žensk. Jutri se bo morala zagovarjati lepa in bogata kmetica Karla Foeldvary, ki je obtožena, da je zastupila svojega moža, svojo mater in svojega ljubimca. Poleg tega je obtožena tudi žena kmeta Michael Kardos, ki je zastupila svojega moža, svojega sina in še nekega drugega kmeta, s katerim je imela ljubavno razmerje. Pri vseh umrlih se je šlo za bogate dedščine, katere so dobile ženske radi smrti svojih sorodnikov. Dosedaj so bile že tri ženske obsojene v dosmrtno ječo, dočim je bila ena obsojena v smrt.

**Mr. Ray Breskvar**  
V sredo 22. januarja se vrši poroka Mr. Ray Breskvarja, 18412 St. Clair Ave. Poroki se z Miss Martho Butchcot. Mr. Ray Breskvar je sin dobro znanega Mr. John Breskvarja, ki je eden izmed direktorjev pri North American Trust banki. Mlademu paru iskrene čestitke.

**Listnica uredništva**  
J. P. Najboljši nasvet, ki vam ga moremo dati, je, da se obrnete na zanesljivega odvetnika, ki se peča s prošnjami za patente. — Zvezni prohibicijski urad se nahaja v 3. nadstropju glavne pošte na Public Square. Poglejte v telefonsko knjigo, tam dobite številko.

## Mednarodna razoroževalna konferenca je danes otvorjena v Londonu

London, 21. jan. Danes so se tu zbrali na skupni konferenci zastopniki petih velesil, da se posvetujejo kako omejiti oboroževanje na morju, kako odpraviti tekmovanje pri gradnji vojnih ladij. Navzoči so zastopniki Anglije, Amerike, Francije, Japonske in Italije. Konferenca bo trajala več tednov. Ob 11. dopoldne v torek, 21. jan. je angleški kralj otvoril konferenco s pombemnim nagovorom. Ta govor je bil razposlan po radiu v Ameriko, in se ga je v Clevelandu prav dobro slišalo, kdor je namreč zgodaj vstal.

**Vest iz domovine**  
Zalostno vest je dobila iz domovine Mrs. Ursula Marn z Donald Ave., da ji je namreč v vasi Podpeč na Notranjskem, preminula sestra Frančiška Šeškar, p. d. Verbetova, stara 37 let. Doma zapuščena oče, 4 brate in dve sestri, tukaj pa sestro Mrs. Uršulo Marn, eno sestro v Lorainu, Mrs. Ana Rosa in enega brata ter več sorodnikov. Počivaj v miru!

**Več policije**  
Razne politične organizacije, mestna zbornica, direktor javne varnosti, vse zahteva za Cleveland večje število policije. Vsi se strinjajo v tem, toda kje vzeti denar za plačilo policije, tega nihče ne ve.

**Avto nesreča**  
V soboto večer se je močno poškodovala v avto nezgodi Mary Bradač iz Warrensville, Ohio. Nesreča se je pripetila v bližini Warrensville, kjer se Mrs. Bradač sedaj nahaja.

## Slovenski radio koncert. deveti po številu, bo zopet nekaj jako lepega

V nedeljo, 26. januarja, nastopi društvo "Lira" s svojim zborom, okteti, seksteti in solospeli na slovenskem radio programu. Program je sestavljen sledeče:

1. J. Pavčič, slovenska koračnica, igra slovenski trio.
2. "Slovan na dan," mešani zbor društva Lira.
3. "Vprašaj, čemu da sem Slovenka," sopran solo Mrs. M. Hrastar.
4. Jack A. Zorc: harmonika.
5. "Siroti," moški sekstet, solo poje Mrs. A. Švigel.
6. "Slepec," bariton solo, Mr. J. Sterle.
7. "Bratje v kolo," moški zbor.
8. "Ponočni pozdrav," tenor solo Mr. Fr. Švigel.
9. Jack A. Zorc: harmonika.
10. "Žabe," moški zbor društva Lira.
11. "Zvonček," sopran solo Mrs. M. Srnovšnik.
12. "Tam na vrtni gredi," mešan zbor.
13. "Slovenec sem," moški oktet.
14. Jack A. Zorc: harmonika.
15. "Gorenjci," moški kvartet.
16. "Stoji v planinci vas," moški zbor, solo poje Mr. J. Sterle.
17. "Pomlad," mešan zbor.
18. Slovenski trio, Messrs. Kogoj, Eppich in Kolar.

Vse točke proizvajajo pevci in pevke društva "Lira" pod vodstvom g. Petra Srnovšnika. Primož Kogoj je vodja programa, oznanjevalec v angleškem jeziku Mr. John Grdina, oznanjevalec v slovenskem jeziku Mr. Ralph Danilo. Začetek ob 2. uri popoldne, radio postaja WJAY.

**Councilmani v zadregi**  
Takoji pri nastopu svoje službe kot novoizvoljenega councilmana, sta prišla Leroy Bundy, zamorski councilman in Wm. Loderick, councilman z zapadne strani, v zadrego. Oba sta tožena na sodnji radi dolgov. Njuna plača za mesec januar, ki znaša \$150, bo najbrž od sodnije zaplenjena, da se zadosti upnikom. Oba sta v odboru, ki je sestavljen obtožnico proti Hopkinsu.

**Seja združenih društev**  
Seja združenih društev fare sv. Vida se vrši v sredo večer, točno ob 8. uri, dne 22. januarja. Ker je seja zelo važna in se bo vršila tudi volitev odbora, se prosi vse, da ste gotovo navzoči.

**Novi naročniki**  
Zadnje dni so se naročili na Ameriško Domovino: Olga Mesojedec, Claremont Rd., J. Bizjak, Kane, Pa., Phil. Rztresen in John Primožič iz Lorain, Ohio. Vsem prav lepa hvala!

**Prva veselica**  
Podružnica št. 18 Slovenske Zveze priredi svojo prvo veselico v nedeljo, 26. januarja v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. Članice in prijatelji so vljudno vabljeni k obilni udeležbi.

\*V Hammond, Ind., so zaprli župana in policijskega načelnika radi prohibicije.

## Prohibicijsko žganje je največja nevarnost za ameriške prebivalce

Washington, 20. januarja. — Tekom zborovanja kongresa je kongresman dr. Wm. J. Sirovich, ki je zelo znamenit zdravnik v New Yorku, s pomočjo slik in raznih kart ter kemikalij pokazal kongresmanom, kako silno vpliva prohibicijsko žganje na človeški organizem. Originalno žganje pride iz Kanade, nakar se meša in paca v Ameriki z raznimi kemikalijami, predno gre v promet. Kongresmani so izvajanjem dr. Sirovicha sledili z največjim zanimanjem. Predavanje je trajalo eno uro. Po predavanju je kongresman Sirovich predlagal, da se imenuje odbor sedmih kongresmanov, ki naj preišče veliko korupcijo, ki vlada med zvezni in prohibicijskimi agenti in uradniki. Odkar je bila prohibicija upeljana, je izjavil kongresman Sirovich, se pridobiva največ žganja iz industrijskega alkohola, kateremu primešava vlada razne strupe. Dr. Sirovich je pokazal razne strupe, ki se nahajajo v enakem žganju, in navedel je stotine slučajev, ko so ljudje oslepel ali si drugače pokvarili svoj organizem po zauživanju žganja, ki je producirano iz industrijskega alkohola. Malo industrij je v deželi, ki bi moglo iznajti brez alkohola, in vlada zastruplja ta alkohol, da ne pride v uporabo za pijačo. Butlergerji pa imajo dobro plačane kemiste, ki potegnejo ta strup iz alkohola, toda vselej se jim to ne posreči, alkohol pride med ljudi in posledice so strašne. Prohibicija sama je odgovorna za vse te zločine, je izjavil dr. Sirovich.

**Hopkins se poslovi iz urada dne 22. januarja**  
Glasom zadnjih določil mestne zbornice, mora bivši manager Hopkins zapustiti svoj urad v sredo 22. januarja. In v pondeljek, 27. januarja bo zaprišen novi manager, sedanjí državni senator Daniel E. Morgan. Novi manager je doslej odklonil vsak pogovor s časnikarji glede smeri, ki jo bo zavzel. Toda gotovo je, da bo Maschke zahteval od njega, da prežene iz urada vse Hopkinsove prijatelje in demokrate. Najbolj važni uradi so: ravnatelj mestnega auditorija, ki nosi \$12.000 plače na leto. Ta bo moral iti. Potem je Hopkinsov tajnik Mr. Wm. Murphy, ki bo moral odstopiti. Urad nese \$6000 na leto. Nadalje je mestni blagajnik, Mr. Adam J. Damm. Njegov urad nosi \$6000 na leto. Maschke, kajti on bo pravi manager, dočim bo Morgan delal, kar mu Maschke narekuje, zahteva, da se "City Hall temeljito očisti."

**Rokoborba v S. N. Domu**  
Aktivno društvo "Young Men's Club," št. 36, SDZ priredi dne 5. februarja v S. N. Domu na St. Clair Ave. amatersko rokoborbo. Eden izmed najbolj poznanih borcev, ki nastopijo pri tej prireditvi, bo gotovo mladi Eddie Simončič, ali Simms. O tem bomo imeli priliko še kaj več napisati. Mr. John J. Gornik je promoter te prireditve.



**SVETLOBA IN SENCA**

Povest

Drugega jutra se je ponosen zavedel svojega poguma, prepričan, da se ničesar več ne boji, kakor prej v lepih fantovskih letih. Stožilo se mu je po prejšnjem življenju, ko je veseljačil z ljubimi tovariši, ko so se ga bali fantje in dekleta gledala za njim. Zdal pa doma puščoba in dolgačas, očitane in stokanje. Gašper se je začel kesati, da se je oženil, in žena in otroka so mu postali breme.

VI.  
Tako je postal mladi Žagar zopet stari Gašper. Na delo je hodil kakor na tlako in gledal in premišljeval, kako bi se dal in preišleval, kako bi se na lep način odtegnil. Zvečer ga ni obdržala nobena solza, nobena prošnja doma. Pri Rožmanu je oživel tu se je odškodoval za svoje križe in težave; tu je našel sočutna srca, ki so ga milovala, ga opravevala in se mu prilizovala. Tu so mu dokazovali, da je on gospodar, da sme delati, on kar in kolikor hoče, in da je neumno misliti, da bi takšno posestvo, kakršno je njegovo, ne preneslo par kozarcev vina vsak večer.

Ljudje po vasi so si sporazumno kimali. "Vsak grešnik se izpreobrne," je dejala Križmanka, ki je imela tudi svoj križ, "samo pijanec ne." "In koliko smo svarili Jerico!" je menila Bricovka.

Jerica je v nesreči in žalosti opravljala svoja dela. Ogišala se je ljudi, zagovarjala moža, če jo je hotel kdo tolakati z opravljanjem, in upala da se bo Gašper zopet poboljšal. Edino veselje sta ji bila otroka, ki sta tako zgodaj že okušala grenkobo življenja. Oba sta postala nad svoja leta resna in redkobesedna. Sarneno stisnjene ustnice in mramorni obraz je razodeval Gašperčkov misli.

Nekega popoldne je šla mati z otrokoma na polje. "Mama," je dejala tiho Jerica, in potegnila mater za predpasnik, "ali slišite, kako pojo ata pri Rožmanu?" "Morda se pa motiš," je odgovorila mati, ki je žalostna spoznala, kako že otrok čuti domačo sramoto.

"O ne, ata so," je trdila Jerica in umolknila. Gašperček pa je pogledal mater, kakor bi jo hotel vprašati, zakaj da ne pomaga.

In tako je stregla sebičnemu, razvajenemu možu uboga žena! Njegova pražnja obleka je bila vedno snažna, perilo oprano in pripravljeno, kuhala mu je najboljše jedi in vsak večer ga je čakal najboljše del večerje, katere se večkrat še doteknil ni. Vse zaman! Nobenega lepega pogleda, nobene prijazne besede si ni mogla pritruditi. Primerjala je svojo mladost z otroškimi leti svojih otrok. Kako dober je bil njen oče! Kako lahko in rada ga je ljubila in spoštovala! Kakšne spomine pa bosta vzela njena otroka s seboj v življenje! Kako težko jima bo izpolnjevanje četrte božje zapovedi: Oh, ko bi hotel ljubi Bog njo in otroka k sebi vzeti!

Sirovega moža se je bala tudi živina. Konj je skakal in prhal, kadar je prišel Gašper, in vola sta se preplašena odmikala. Gašperju je presegalo delo, čim bolj je videl, koliko se je zanemarilo, kako malo kaže uspeha. Začel je naravnost zapravljati. Kadar se mu je zazdelo, je napregel, naložil Tetreva ali kakega drugega tovariša ter se odpeljal na kak semenj, ne da bi kaj kupoval ali prodajal, ampak samo zaradi sprememb in izgovora. Tam je popival, bahal se in se prepiral z

ljudmi. Iz Tetreva se je norca delal, a norec je ostal nazadnje sam.  
"Ti, Tetreve," je vlekkel zopet nekega večera pri Rožmanu prislonjenega moža, "ti si še mož, kakor se spodobi. Žene sicer nimaš pri sebi in nisi pravzaprav ne fant ne vdovec, ampak mož, ker imaš denar."

"Nič se ne boj, Gašper, toliko, kolikor imam jaz, boš tudi ti kmalu imel."  
"Ampak zdaj ga nimam, Tetreve. Ali mi daš kaj na posodo? Ali pa več kaj? Za dvesto kron ti prodam jaz svojega najboljšega vola."

Rožman je sunil Tetreva z nogo, mu pomignil sporazumno in dejal: "Tetreve, udari v roko!"

Gašper si je mislil, da je to šala; Rožman in Tetreve pa se nista šalila. Drugega jutra sta se ta dva že pogajala, kako da bi bilo za oba prav. Rožman, ki je upal, da ga bo stal vol samo dvesto kron, se je bil namreč nekoliko ušel. Tetreve se ni hotel doteknuti naštetega denarja.

"Rožman, premalo bo," je dejal. "Križman mi je že ponudil dvestoštirideset kron."

Začela sta se prepirati, in ker Tetreve ni odnehal, je naštel Rožman še 40 kron.

"Trideset," je dejal, "si pridržim na račun tvojega dolga. Ali ni res, Tetreve, zdajle jih daš najlažje."

"Prehuda bo," je menil Tetreve. "Vsak pol. Brez denarja jaz ne morem biti." Še dvajset kron je ostalo Tetrevevu.

Kako pa se je jezil Gašper, kako je metal denar nazaj, ko je prišel Tetreve po vola! Nič mu ni pomagala jeza in kletev, nič jok doma, ko je odpeljal Tetreve kupljeno žival k Rožmanu.

Gašperja, ki se je ponašal, da je on gospodar, ki sme storiti s svojim premoženjem, kar hoče, ni izmodrila zguba. Zopet je bilo kmalu vse pozabljeno, in tako so prevzemala najnižja čuvstva podlo dušo, da se je v nesramni sebičnosti bahal, da bo njega že še zdržalo posestvo, otroci pa naj gledajo.

"Ti si cigan, Gašper," mu je Bric vest izpraševal. "Kaj si se pa ženil? Malo bi bil še počakal, pa bi te bil kdo ubil, kakor Miha. Skoda bi te bilo še manj. Miha si je sam prisluzil in je samo sebi zapil, kar je popil; drugemu nobenemu nič. Ti si pa požrl otrokom in ženi, kar so pridobili tvoji starši in žena."

Gašper se je bedasto režal. Toliko se ni več izpozabil, da bi se zares razprl z Bricem. Njegove besede je preslišal ali nalašč razumeval kot neslano šalo, na kakršno ni treba resno odgovarjati.

"Ej, kako se Jerica kesa, da ni vzela Toneta," je dejal marsikdo, ki se mu je smilila mlada žena. "Tone si pa roke mane."

To pa ni bila resnica. Tone je hodil neomahljiv tisto pot, ki si jo je izbral po očetovi smrti. Živel je svojemu delu, slep in gluhi za dogodke in marnje po vasi. Da ga ne bi včasih po nevedoma, proti volji zanesle misli v nestvaren svet in mu v hitrici pričele slikati nejasne podobe neuresničenega življenja, to se ni dalo zabraniti; a kakor hitro se je zavedel, kam da se je zamislil, je s trdo roko razdril osnutke mamljivih slik, preden so se zajedle v njegov spomin. Sicer pa mu je odganjalo delo nepotrebno izkušnjava in mu varovalo dušno ravnotežje.

(Dalje prihodnjik)

Mož svoji bolni ženi: "Katra, zdravnik je danes pri obisku kar trikrat zmajal z glavo. To bo zopet dosti koštalo."

**SLOVENIAN ROOT HUNTING CLUB**

(Piše A. W. Kmet)

Na srnjakovi večerji, katero je priredil Euclid Rifle Club, je bilo vse veselo in židane volje. Katerega sem pogledal, vsak je bil vesel. Fantje našega kluba so bili prav zadovoljni s prireditvijo, posebno tisti, kateri so bili tam že od pričetka veselice. Seve, Kavchnik in jaz vsa bila prišla bolj pozno in takrat so bili srnjaki že v želodcih. Jaz sem dobil samo rog, sem pa onega od zida več dobil.

Se bom pa takrat bolj požuril, ko bo medvedova večerja tako, da bom dobil vsaj tace ali pa vsaj rep. Jaka je moral biti pa tudi zelo zaposlen, da še naših fantov ni videl na veselici in se jih nič ne spominja, da so bili tam.

(Pa je res štrafenga, da vas nisem opazil. Tako me je skrbelo, če bo srnjaka zmanjkalo, da si nisem upal nobenega v obraz pogledati. Ampak pozneje so mi fantje od našega kluba povedali, da vas je bilo kar petnajst, ki ste se udeležili naše večerje, za kar vam v imenu našega kluba izrekam najlepšo hvalo. O priliki vam povrnemo s zagotovilom, da bomo mi tam dve uri pred pričetkom veselice, da bomo tako deležni vseh dobrot. Op. Jakata.)

Za leto 1930 so bili izvoljeni sledeči uradniki za naš klub:

Predsednik John Peterka, podpredsednik Jacob Susel, tajnik Anton W. Kmet, 1126 E. 71st St., blagajnik Andrew Kavchnik, zapisnikar Anton Glažar. Nadzorni odbor: V. Penosa, A. Spental in J. Strauss.

Naš klub ima strelske vaje vsak tork zvečer v Hrvatskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. Kdor hoče pristopiti k našemu klubu, naj pride k strelskim vajam, kjer se lahko vpiše. Sprejet bo pa potem na prvi redni klubovi seji.

Dne 17. in 29. decembra smo tako streljali:

Buchar	61
Česen	65
Doles	105
Cheligoj	93
Kavchnik	101
Kmet	84
Kosec	127
Mačero	40
Penosa V.	119
Peterka	95
Penosa L.	76
Strauss J.	65
Susel	122
Strauss M.	111
Spental	95
Tomc	104
Ze	22
Miklavš	40
Skufca	83
Povše	56
Novak	4
Mihelčič	32
Kapla	37

Dne 7. januarja je bil izid streljanja sledeč:

Buchar	49
Česen	86
Doles	108
Gašparac	45
Glažar	107
Kavchnik	35
Kmet	63
Mačero	106
Miklavš	92
Mihelčič	36
Kosec	101
Penosa V.	95
Peterka	115
Penosa L.	94
Petrovčič	12
Strauss J.	79
Susel	97
Strauss M.	108
Spental	91
Sitter	5
Skufca	89
Speh	99
Kovačič	105
Tomc	107
Ze	49

**Suhaska politika med šolskimi otroci**

Glasm povelja državnega šolskega odbora so učitelji in učiteljice v Clevelandu kot tudi v ostalih mestih in vaseh države Ohio pretekli teden govorili dve uri šolskim otrokom o — prohibiciji. Vse skupaj je bil fiasko, kar se tiče programa v clevelandskih višjih šolah. Mnogo šolskih ravnateljev je izjavilo, da učencem ne bodo dajali programa, ki je dober za otroški vtrec, ne pa za učence višjih šol. Zopet v drugih šolah so prisilili židovske učence, da so prepevali pesmi, v katerih se povečuje krčanstvo. Dva mohamedanska otroka v West Technical višji šoli sta se uprla, da ne bosta pela prohibicijske pesmi, v kateri se povečuje Jezus, ker ne verjmeta v Kristus. Večina otrok v clevelandskih šolah se je smejala, ko so učitelji ali učiteljice proizvajale s u h a š k i program, kar je znamenje, da se celo otroci norčujejo iz suhaske postave. V katoliških šolah se ni govorilo ničesar o prohibiciji.

**MALI OGLASI**

**Delo dobi**  
slovenski prodajalec ali prodajalka. Lahko ves dan ali samo nekaj ur. Oglasevalna kampanja. Vprašajte na 520 Insurance Center Bldg., 1783 E. 11th Street. (21)

**Soba**  
se da v najem za enega fanta. 5909 Prosser Ave. (18)

**Delničarjem Slov. Doma v Collinwoodu**

Še nekaj dni je do 26. januarja, kateri dan si je direktorij izvolil, da delničarji Slov. Doma na Holmes Ave., razpravljajo v dobrobit Doma. Kakor vsako leto, se tudi letos pričakuje povoljno število udeležencev, ker glavna letna seja je velikega pomena glede zaključkov, ki so sprejeti na taki seji. Slovenski Dom je lastnina delničarjev in delničark. Vi ste se borili za napredek in ponos naselbine. Pokažite, da ste še vedno pripravljeno delovati za Dom, da bo še bolje in popolnejše napredoval. Cenjena društva so prošena, da pošljejo svoje zastopnike na to važno sejo. Na svidenje prihodnje nedelje na seji. Pričetek ob 1. uri popoldne.  
Charles Benevol, tajnik.

**Ženske pozor!**  
Vse suknje, obleke, klobuke, jopiče, kot tudi drugo zimsko blago za žene, dekleta in deklice, dobite sedaj po nižjih kot tovarniških cenah na razprodaji pri

**Benno B. Leustig**  
6424 St. Clair Ave.  
nasproti S. N. Doma.  
(Jan. 17. 21. 24. 28. 31.)

**71 let skušnje**  
naše trgovine vam zagotavljajo pravi premog za vaš furne, peč ali grelnik, po pravi ceni.  
**The Yates Coal Co.**  
HEnderson 0280. MAIn 7878.  
GARfield 1900.  
Thur.-Sat.-Tue.

**POZOR! POZOR!**  
Mi izdelujemo furneze, kleparska dela, splošna popravila, vsa dela iz medenine in bakra. Točna postrežba. Se priporočamo za obila naročila.  
**Complete Sheet Metal Works**  
F. J. DOLINAR  
1403 E. 55th St.  
Tel. HEnderson 4735 (Tue. Fri.)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

**Zahvala**

Spodaj podpisana izrekam iskreno zahvalo za iznenadenje, ki so mi ga priredile moje prijateljice dne 11. januarja ob priliki mojega rojstnega dneva. Prijateljice so mi namreč vzele mojo staro peč in na njeno mesto postavile novo. Moram se zahvaliti moji svakinji Mrs. Ani Kos in moji prijateljici Mrs. Ivanki Kos in sosedoma Mrs. Mary Plut in Mrs. Mary Znidaršič. Nisem mislila, da imam toliko prijateljic, da so toliko vrtovali in mi naredili tako veselje. Nikdar ne bom pozabila tega dne, ko ste me tako iznenadile. Enako srčna zahvala za poslana darila tistim, ki niso bili navzoči. Iskrena hvala vsem! Agnes Novak, 1039 E. 72nd St.

**Zahvala**

Dožnost naju veže, da se na tem mestu najbolj iskreno zahvaliva vsem najinim prijateljem in prijateljicam, ki so naju tako presenetili na Silvestrov večer s "surprise party" in so naju obdarovali s tako bogatimi darili. Iskrena hvala gre sledečim: Mrs. Ana Rebolj, Mrs. Mary Jagodnik, Mrs. Tini Jagodnik, Mrs. Mary Knafelc, Mrs. Jennie Brodnik, Mrs. Hannah Petrich, Mrs. Jennie Petrich, Mrs. Mary Brodnik, Mrs. Louise Verhovt, Mrs. Helen Laurich, Mrs. Mae Laurich, Mrs. Anna Kaucich, Mrs. Ana Kotnik, Mrs. Mary Kern, Mrs. Rose Zabi, Mrs. Ursula Čopič, Mrs. Josephine Stanich, Mrs. Christine Turk, Mrs. Mary Zakrajšek, Mrs. Josephine Sluga, Mrs. Josephine Mihalick, Mrs. Mary Korošec, Mrs. Mary Bradač, Miss Mary Brodnik, Miss Sophia Brodnik, Miss Mary Hitti, Mr. Jos. Štempfel. Še enkrat iskrena hvala vsem skupaj, in ako nam bo mogoče, bova ob priliki povrnila vsem prijateljem in prijateljicam ter ostanava hvaležna

George in Jennie Marolt.  
**BRAZIS BROS.**  
FINE OBLEKE IN VRHNJE SUKNJE PO \$14.50  
6905-07 Superior Ave.  
Domače klobase dobite zdaj pri **FRANK GORENC**  
1435 E. 55th St.  
ENDicott 9716  
SE PRIPOROČAM.  
(Fr. Tue. — x)

**Ples in večerja**  
Prijatelji in znanci od blizu in daleč so prijazno vabljeni, da pridejo na ples in večerjo, ki jo priredim  
v soboto, 25. januarja  
v svojih prostorih. Fin orkester bo igral, dobra jedila bodo na razpolago in izborna postrežba. Vsakdo je vljudno vabljen.

**Jos. Likozar,**  
879 E. 225th St. Euclid Village.  
(18)

**Priporočilo!**

Slovenska grocerija se vljudno priporoča Slovincem in Hrvatom za obila naročila svežega grocerijskega blaga po jako zmernih cenah. Vsa naročila se razvažajo tudi na dom. Lahko tudi telefonirate.

**Jos. Modic**  
1033 E. 62nd St. Tel. Endicott 8905.  
(Fri. Tue. 68)

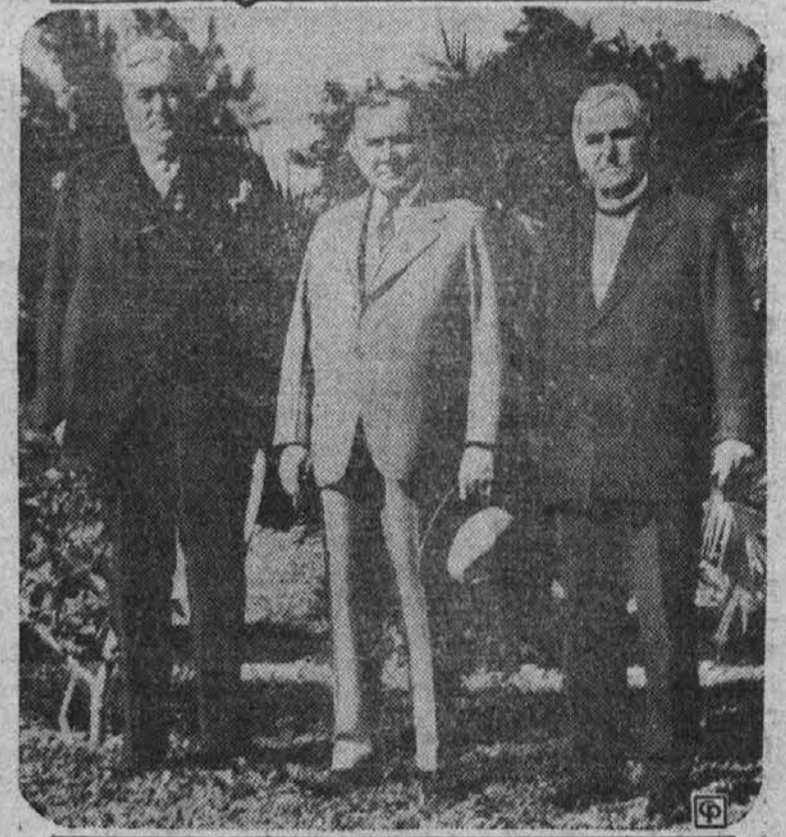
**Ženska ali dekle**

dobi lahko sobo zastonj, ako se zglati na 5909 Prosser Ave. (18)



Slika predstavlja Walterja B. Shaffera, 26 let star, iz Canton, O., ki je obtožen, da je umoril Alberta Hendricka, soproga Mrs. Hendrick, ki je zgoraj na sliki. Pogreb umorjenega se je vršil v aprilu lanskega leta in je obdolen pri pogrebu nosil trugo. Takrat se je mislilo, da je umrl storil samomor, toda je pozneje oblast začela preiskovati slučaj.

Grof Michael Karoly, madžarski grof-socialist, ki je bil pred kratkim dopuščen v Zed. države, katere so mu dolgo časa zabranjevale vstop, radi njegovih socialističnih idej.



Od leve na desno: Martin Ryan, blagajnik ameriške delavske federacije, William Green, predsednik iste in Frank Morrison, tajnik organizacije.



Na sliki vidite Mrs. Ireno Schroeder, katero je ameriška policija tako vnetno iskala, ker je umorila državnega policista v Pennsylvaniji. Prijeta je bila zadnji teden blizu Phoenixa, Arizona. Prva dva na sliki sta njena pomagata, tretji pa je šerif jetnišnica, kjer je trojica zaprta.

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana "DVAJSET LET POZNEJE." Spisal ALEXANDER DUMAS za "Ameriško Domovino" A. SABEC.

Raoul je škrtnil z zobmi, stisnil pesti ter ni izpregovoril niti besede več, dokler ni stal pred madame.

— Vi tukaj? — je vzkliknila madame Henrijeta, ko je vstopil Raoul. — Torej že nazaj iz Anglije? Odidite, gospodična Montalais! Ali imate zame nekaj minut časa, gospod grof?

— Vse moje življenje je posvečeno vaši kraljevski visokosti, — je odvrnil Raoul.

— Gospod Bragelonnski, ali ste prišli radi nazaj? — je vprašala Henrijeta.

— In čemu ne bi bil prišel rad nazaj, visokost? — je odvrnil Raoul.

— I nu, mož vaše starosti, in poleg tega tako lep mož, kakor ste vi, bi imel lahko dovolj vzroka za ostati v Angliji, — je odvrnila madame z nasmehom na ustnih. — Ali pa morda v Angliji ni boga Amorja?

— Madame, — je odvrnil Raoul, — vi mi hočete nekaj povedati, toda vaša prirojena plemenitost povzroča, da mi hočete povedati to kolikor je mogoče prizanesljivo. Toda nikar mi ne prizanašajte, kajti dovolj močan sem, da lahko vse izvem. Grozovita je samo negotovost.

— O, tudi gotovost je grozovita, — je šepnila madame. — Toda, ker ste že tukaj — in kaj vam je povedal gospod Guiche?

— Ničesar, madame. — Ničesar? Nu, po tem ga spoznam. Brez dvoma je hotel meni prizanesti. — In d'Artagnan, od katerega baš prihajate?

— Mi je prav tako malo povedal, kakor Guiche, madame.

Henrijeta je naredila kretanje nestrpnosti. — Toda, kar ve ves dvor, vsaj to vam je znano, ne?

— Meni ni ničesar znano.

Henrijeta je začutila usmilenje s tem možem, ki je bil tako žalosten in hkrati tako hraber. — Gospod Bragelonnski, — je rekla, — torej bom jaz storila za vas to, kar niso hoteli storiti vaši prijatelji. Govorila bom z vami kot vaša prijateljica. Vi imate glavo plemenitaša, in te vam ni treba kloniti pred zasmehom vsakega bedaka. Torej poslušajte me mirno.

In pričela mu je pripovedovati o onem neurju v gozdu, o Luizinem pobegu v samostan in o njeni zopetni vrnitvi. — Vi ste bili njen zaročenec, in kot takemu vam povem, da jo bom kljub kraljevim zapovedim vendar danes ali jutri zapodila.

Raoul je povedal glavo; z naporom zadnjih moči se je držal pokonci.

— Vem, da sem pravkar izrekla težke obdobje, — je rekla nekoliko mileje, — toda ne bom se obotavljala, da vam jih dokažem. Prosim, sledite mi! — Odsla je z njim preko dvorišča, proti stanovanju gospodične Lavalliere. Grad je bil ob tej uri skoro prazen; kralj se je odpeljal z dvorom v Saint Germain. Madame je ostala doma pod prevezo, da se ne počuti dobro, ker je hotela to svobodno uro izrabiti v to, da se pogovori z Bragelonnskim. Zato je tudi vedela, da bosta sobi gospodične Luize in grofa Saint-Aignana ob tem času prazni.

Madame je odklenila s svojim ključem vrata Luizine sobe. Vstopila sta, nakar je ma-

dame za seboj zaklenila vrata.

— Ali veste, kje ste? — je vprašala lady Henrijeta.

— Da, zopet spoznam sobo, — je odvrnil Raoul. — To je soba gospodične Lavalliere.

Madame je stopila k španjski steni, jo potisnila na stran, nato pa se je sklonila k sobnemu podu. V naslednjem hipu je pritisnila na neko vzmet, in Raoul je videl, kako so se odprla vrata, izpod katerih so vodile stopnice v spodnjo sobo. — Zelo iznajdljivo, kaj ne? — je rekla madame smehljaje. — Toda sledite mi dalje!

Raoul je stopil za Henrijetu po stopnicah ter dospel v spodnjo sobo, prenasočeno težkega parfuma, kateri je bilo videti na prvi pogled, da je urejena kot mehko, udobno in toplo ljubavno gnezdece.

Raoul je mislil, da mu mora zdaj, zdaj počiti srce. Strsi se je sesedel na bližnji stol. Njegovi zadnji dvomi so se zdaj razpršili in njegovi zadnji upi so splavali po vodi.

— Gospod grof, — je rekla madame, — težko bi mi bilo gledati, da bi bilo vaše življenje zagrenjeno po nezvestobi takega dekleta, zato sem vas dala poklicati iz Anglije. Da, jaz sem bila ona, ki sem pisala svojemu bratu, angleškega kralju, da vas je poslal nazaj v Francijo. Pravkar sem vam podala dokaze, in zdaj treba, da ozdravite, kljub temu, da bo operacija težka. Nikar se mi ne zahvaljujete, zakaj nisem rada storila tega, in svetujem vam, da zaradi tega prav lahko zvesto služite svojemu kralju, kakor ste mu služili do zdaj.

— Ah, saj res: skoro sem pozabil, da je moj tekmeč kralj, moj vladar in gospodar.

— Čuvajte se in ne izzivajte kraljeve jeze, — je svarila madame, — da ne pahnete v nesrečo sebe in svojih.

— Hvala, madame! Toda še eno vprašanje: kako ste odkrili tajno teh dveh sob?

— Zelo enostavno. Od vseh sob imam dvojne ključe, tako da lahko vedno nadziram dejanja in nehanja svojih častnih dam. Pričelo se mi je torej čudno dozvedati, ker se je gospodična Lavalliere nenadoma začela toliko zadrževati v svoji sobi, kakor sem se tudi čudila, da je vzela Saint-Aignan drugo stanovanje, in sicer baš pod njeno sobo. Jaz nisem hotela služiti kralju kot nekak plašč, za katerim bi skrival svoje ljubezenske afere, kajti po jokavi Luizi bo prišla na vrsto gospodična Charente, kar že sedaj vidim. Tako sem odkrila to tajno, kajti podkúpila sem onega delavca, ki je tukaj delal. Zdaj pa mi oprostite. — Treba mi je bilo izpolniti dolžnost, in to sem storila. Posvarjeni ste, torej ne tiščite v nesrečo. Nad našimi glavami se zbirajo težki oblaki.

Raoul se je bridko nasmehnil, nato pa sedel k mizi, izstrgal iz svoje beležnice listek ter zapisal nanj sledeče besede: — Grofu Saint-Aignanu: — Gospod grof! V najkrajšem času vas bo obiskal eden mojih prijateljev, s katerim se bosta domenila o vseh nadaljnjih podrobnostih: Vicomte Bragelonnski. — Nato je Raoul zvil listek ter ga porinil v špranjo zaklopnih vrat, ki so vezale obe sobi.

SEDMI DEL

ZELEZNA MASKA

1. poglavje

Aramis kot izpovednik

Kmalu po teh dogodkih je Aramis al škof d'Herblay obiskal gospoda Baisemauxa, gubernerja bastile. — Gospod Baisemaux, — ga je nagovoril, — znano mi je, da spadate k neki duhovni organizaciji, katere člani so obvezani, drug drugemu pomagati in biti na uslugo. Med temi dolžnostmi je posebno dolžnost jetniških ravnateljev in poveljnikov trdnjav, ki so člani tega reda, da pokličejo k svojim bolnikom ali umirajočim jetnikom duhovnika, ki sam pripada temu redu. Vidite, zdelo se mi je potrebno, da vas opozorim na ta paragraf redovnih statutov.

— O, to mi je znano, — je odvrnil Baisemaux, — toda v bastilli ni začasno nihče bolan, kaj šele, da bi umiral.

— Ali veste to tako natančno? — je vprašal Aramis v značilnem tonu.

Komaj je to izgovoril, ko se je pojavil neki seržant in javil, da se jetnik Marchiali počuti bolnega ter da zahteva izpovednika.

— Škofovo oko je vzplamtelo. — Ah! — je vzkliknil Baisemaux, začuden. — Nu, dobro, le pojdite, — je reknel v jaku, — bom že oskrbel to stvar. — Kaj pa zdaj? — se je obrnil zatem k škofu.

— Sterite svojo dolžnost, — je reknel ta.

— Da, poslal bom sla po kakega izpovednika, — je reknel gubernier jetnišnice, v zadregi.

— O, to ni niti potrebno, — je odvrnil Aramis, — saj sem jaz izpovednik.

Te besede so zadele jetniškega ravnatelja kakor strela iz jasnega neba; smrtno je prebledel, in zdelo se mu je, kakor da vidi v lepih Aramisovih očeh, v katere je svoječasno zrl toliko ljubčih žensk, dvoje plamenic, ki osvetljujejo dno njegove duše.

— O, monseigneur, — je vzkliknil gubernier, — kako sem mogel kaj takega slutiti! Tak kaj želite, monseigneur?

— Jaz? — je reknel Aramis smehljaje. — Jaz ne želim ničesar. Samo ubog duhovnik sem, zato mi kar ukažite, nai običnem bolnika.

— O, monseigneur, jaz ničesar ne ukazuje, samo prosim vas, — je zajecjal gubernier.

Aramis je bil odveden k

jetniku Marchialiju. Mladi mož je ležal na postelji, katere posteljnina je bila iz najfinejšega blaga; njegova glava je počivala na mehkih pernatih blazinah. Dočim so bile, po hišnem redu jetnišnice, ob tem času že vse celice temne, je bila v tej celici še luč. Ko je Aramis vstopil, je ostal mladi mož v svoji legi. Vzdignil je glavo, se ozrl in vprašal: — Kaj se zahteva od mene?

— Zahtevali ste izpovednika, — je reknel Aramis. — Ali ste bolni?

— Da, — je odvrnil jetnik. — Kaj ste vi izpovednik? Biti ste že enkrat pri meni.

Aramis se je poklonil. — Nu, menim, da ste se za stonj trudili, ker zdaj mi je bolje, — je reknel mladi mož, ki ni hotel podariti svojega zaupanja temu odločnemu in samozavestnemu človeku.

— V svojem hlebu ste našli listek, — je reknel Aramis mirno, — na katerem je bilo na pisano, da se vam bo nekaj važnega povedalo.

Jetnik je prisluhnil. — O, če ste vi oni mož, ki se tam napoveduje, — je reknel jetnik, — potem je to, šele nekaj drugega. Torej, kaj je? In prosim, sedite.

Aramis je sedel. — Ali vam še vedno ugaja v bastilli? — je povzel Aramis. — Ali se še vedno nimate pritoževati?

— Čemu pa naj se pritožujem? — je vprašal jetnik.

— Ker niste prosti, — je odvrnil škof.

— Kaj pa razumete pod besedo prostost? — je vprašal jetnik.

— Vse, — je reknel Aramis. — Vaš izpovednik sem in povedati mi morate vso resnico. Vsak človek, ki ga vržejo v ječo, je moral zakriviti kak zločin. Kakšen je bil vaš zločin?

— To ste me vprašali že prvi pot, ko sem vas videl, — je odgovoril mladi mož.

— In takrat mi niste hoteli odgovoriti, — je odvrnil škof d'Herblay.

— Tak čemu naj bi vam danes odgovoril? — je vprašal jetnik.

— Ker stojim danes pred vami kot vaš izpovednik, — je reknel škof.

— Če hočete, da vam povem, kakšen zločin sem zakrivil, vas prosim, da mi najprej poveste, kaj je pravzaprav zločin. Jaz si nimam ničesar očitati in izjavljam, da nisem nikak zločinec.

— Včasih je človek v obeh velikih in mogočnih zločinec, in sicer ne zato, ker je zakrivil zločin, marveč zato, ker za kak zločin ve.

— Razumem vas, — je odvrnil jetnik. — V tem slučaju je mogoče, onih mogočnih tudi jaz zločinec. Toda, če bi natančneje mislil o tem, bi ali zblaznel, ali pa marsikaj pravilno uganil.

— Vi torej nekaj veste? — je vzkliknil Aramis.

Jetnik je umolknil. Čez nekaj časa pa je zamrmral: — Zadovoljen sem s tem, kar imam tukaj. Toda vi ste mi naročili, naj zahtevam izpovednika, in prišli ste sem z objubo, da mi marsikaj poveste, kar mi je dozdej neznan. Torej čemu zdaj molčite? Midva nosiva krinke, in jaz jo bom odložil samo tedaj, ko vidim, da ste tudi vi to storili.

Aramis je občutil resnico teh besed. Tu nimam opravka z navadnim človekom, si je mislil, nato pa je glasno vprašal: — Ali ste častihlepi?

— Kaj je to: častihlepnost? — je reknel Marchiali.

— Nagon, imeti več, kakor človek ima, — je odvrnil Aramis.

— Povedal sem vam že, da sem zadovoljen tukaj, — je reknel jetnik, — toda mogoče je tudi, da se motim. Možno je pa tudi, da sem častihlepen.

— Ko sem bil prvokrat pri vas, ste mi zamolčali, da vendar veste nekatere stvari iz svoje mladosti.

— Gospod moj, moje srčne tajne niso na razpolago vsakemu prvemu, ki pride sem.

— Ali mislite, da sem jaz tak, monseigneur? — je vprašal Aramis smehljaje.

Ko je jetnik čul, da ga je škof nagovoril z naslovom "monseigneur," se je sicer nekoliko zmedel, vendar pa se temu ni začudil.

— Gospod, — je reknel jetnik, — vi ste mi neznani.

— O, če bi si drznil, — je reknel škof, — bi prijel vašo roko ter jo poljubil.

— Jetniku da bi poljubili roko? — je vprašal. — Čemu?

— Ne zaupate mi, — je nadaljeval Aramis. — Toda to mi je razumljivo, kajti če bi vedeli to, kar bi morali vedeti, bi bili nezaupni napram vsemu svetu.

— Nu, vidite, torej ne čudite se moji nezaupnosti, — je odvrnil mladi mož.

— Priznavam, da ste upra-

vičeno nezaupni, toda storite izjemo pri starem prijatelju.

— Ali spadate vi k mojim staram prijateljem? — je vprašal jetnik.

— Se ne spominjate več? — je vprašal Aramis. — V oni vasi, kjer ste preživel svojo prvo mladost —

— Ali vam je znano ime dotične vasi? — je vprašal jetnik.

— Da, Noisy-le-Sec, — je odvrnil Aramis.

— Nadaljujte, — je reknel jetnik.

— Dobro, — je reknel Aramis, prišel sem, da vam marsikaj in mnogo povem, toda videti moram, da se tudi zanimate za to. Preden vam torej razkrijem stvari, ki jih že dolga leta nosim zaklenjene v svojem srcu, je razumljivo, da pričakujem tudi od vaše strani nekoliko več zaupanja in simpatije. Delate se nevednega in to me straši.

— Hočem vas mirno poslušati, — je reknel jetnik. — Ali

vendar pa upam, da imam tudi jaz pravico, staviti vam neko vprašanje, ki sem vam je že enkrat stavil: Kdo ste?

— Ali se ne spominjate, da ste pred 15 do 18 leti videli v imenovani vasi nekega jezdeca v družbi neke dame, ki je nosila črno svileno obleko in v lasih rdeče trakove?

— Da, spominjam se tega, in nekdam sem vprašal tudi po njegovem imenu, — je odvrnil jetnik. — Reklo se mi je, da je dotični gospod d'Herblay in da je bil svoječasno kraljevi mušketer.

(Dolje pribodnjiki.)

**Ženske, pozor!**

Vse suknje, obleke, klobake, jopiče, kot tudi drugo zimsko blago za žene, dekleta in deklince, dobite sedaj po nižjih kot tovarniških cenah na razprodaji pri

Benno B. Leustig  
6424 St. Clair Ave.  
nasproti S. N. Doma.  
(Jan. 17. 21. 24. 28. 31.)

Zakaj si podaljšati bolezen?

\$10.00 X-zarki preiskava za \$1.00

Za hitro in gotovo ozdravitev akutnih in kroničnih bolezni, moških in žensk, se posvetujte z Doktor Bailey-jem, ki je z uspehom ozdravil tisoče ljudi v zadnjih 30 letih. Vse bolezni v krvi, koži, hemoroide, otrpenje žil, v želodcu, pljučih, odprtih ranah, visok pritisk, lrvji, ledice, kronično gnajenje, hitro ozdravimo. Ker se nahajamo v kraju, kjer ni drag rant, imamo lahko nizke cene. Če se sami zdravite, ali rabite zdravila nepravilno, je nevarno.

Doktor BAILEY "specialist"

Soba 402, 737 Prospect Avenue, Cleveland, O.

Uradne ure: 9:30 do 7:30 dnevno. V nedeljo od 10. do 1.

Mi govorimo slovensko



Zahvala in Naznanje

Bolesnim srecem naznanjamo javnosti žalostno vest, da nam je preminul ter za vedno zaspal v Gospodu preblagi soprog, oziroma oče

FRANK PAVLOVIČ

ki je podlegel hudi bolezni, trajajoči pet tednov, na želodcu. Umrl je dne 7. januarja ob 7. uri in pol zjutraj v svojem stanovanju.

Težko prizadeti, izražamo našo srčno boleš vsem našim znanecem in prijateljem, ki so nas in njega poznali.

Ranjki je bil doma iz Bašeče vasi, fara Sv. Križ pri Kostanjenivi. Tukaj je stanoval na 5909 Prosser Ave. Bil je odpeljan v bolnico ter se je zopet vrnil domov, ker ni bilo mogoče bolezni odpraviti.

Radi tega tem potom izrekamo našo zahvalo vsem, ki so v tem času z nami sočustvovali, nas tolažili, z nami čuli, prinesli svežih vencev in krsto ž njimi okrasili, ter ga spremili v cerkev in na pokopališče k večnemu počitku, in darovali za sv. maše v denarju, ali drugače iskazali svojo naklonjenost.

Z vencu so okrasili njegovo krsto sledeči: Družina Ignac in Marija Golob, Mr. Anton Pavlovič, brat, družina Blaško, družina Louis Urajnar, družina Joseph Urajnar, družina Joseph in Mary Baznik, Mr. John Ajster, Mr. Louis Skube in Pavel Sluga.

Nadalje društvo Slovenec št. 1, S. D. Zveza; društvo Cleveland št. 26, S. N. P. Jednote, in delavci od Union Salt Works Co.

Nadalje se zahvaljujemo Rev. Matiju Jagru za obisk ob bolnikovi postelji in za vse opravilo pri pogrebu in spremstvu do groba. Tako organistu Srnovrščniku, pevcem in pevkom za spominsko žalostinko v cerkvi.

Zahvaljujemo se tudi darovalcem sv. maš: Mr. in Mrs. Martinčić, Mr. in Mrs. Deželan, Mr. in Mrs. Hribar in družini Kraiz.

V hvaležnemu spominu si bomo ohranili vse naše prijatelje in znance ter dobrotnike.

Zalujoči ostali:

Mrs. Marija Pavlovič, soproga.  
Frank, Martin in Joseph, sinovi;  
Mary in Carolina, hčere.

THE OLD HOME TOWN



Stanley

©1930 LEE W. STANLEY CENTRAL PRESS 1-24-30